

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Timor Dei efficit in nobis fiduciam in Deum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. II.

Timor Dei efficit fiduciam in Deum.

SANCTISSIMUS operum Dei encomiastes, nihil frequentius in psalmis nobis commendat, quàm Timorem Domini, cujus cum tot tantaque vitæ hujus beneficia in nobis extent, & majora promittantur in alterâ, ejus offensam summo studio cavere debemus. In quo tanto psalmographo utpote intimo Dei amico & consiliorum ejus interpreti fidelissimo, eandem debemus fidem & venerationem, quam ipsis Dei verbis, qui ejus nos ore exhortatur. *Quis est homo qui timet Dominum?* canit divinus hic psalter, *anima ejus in bonis demorabitur, & semen ejus hereditabit terram.* Tantis nimirum delicijs affluet in ipsis calamitatibus & miserijs, ut tribulationum omnium obliviscatur. Ex hoc Deum offendendi timore nascitur illi firma fiducia in divinam bonitatem, ex quâ velut ex fonte in exhausto ea redundat gratiarum & donorum spe atque expectatione majorum copia ut omnis afflictionum amaritudo, divinarum dulcedine consolationum consumpta nomen & naturam afflictionum perdat. E contra verò quo modo ij, qui Deum suis offen-

dere peccatis non timent, habere possunt in Deum fiduciam, tam necessariam ad obtinendam immunitatem aut levamen suorum malorum? Quo modo iidem possunt inducere animum & frontem illi se conjungendi, quem toties suis se sceleribus irritasse meminerunt? Quomodo à munificâ ejus manu sperare bona possunt, quam contra seipso gravissimè armarunt. Non est fiducia in Deum in cordibus non timentium Deum: & tantum abest ut ab eo sperare bona possint, ut etiam ea ipsa quæ possident certo certius perdituri sint omnia, & recepturi maxima æternæque mala, propterea quod in autorem bonorum omnium peccare non sunt veriti. Aulici Principem suum offendere timent, ne gratiâ ejus excidant, & cum gratiâ priventur beneficijs, cum his & suis commodis, denique & felicitatis omnis & vitæ faciant jacturam. Et minima quidem, quâ supremus aliquis Dominus vindicare potest injurias sibi à servis suis illatas, pœna est, bonorum publicatio. Quis verò existimet cœli terræque Monarcham minus offendi peccatis nostris quàm Magnates terræ suorum subditorum? Aut quis putet magis timendos esse eos qui possunt occidere corpus (quod etiam aranea aut musca potest) animam autem non possunt.

occidere. Matth. 10. quàm eum qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Tales S. Chryostomus comparat pueris qui larvatum hominem fugiunt, ferrum autem aut ignem, aut morbos aut mortem non hoirent.

§. III.

Motiva Timoris Dei.

Satis videor dixisse in toto hoc opere de Dei magnitudine, & vilitate creaturarum ad ingenerandum animis nostris Dei timorem & rerum ceterarum contemptum. Nam quid est omnis Regum Majestas, cum confident in thronis suis & se magnificè circumspiciunt? quid est solis splendor sereno cælo? quid vis & impetus fulguris cum inclusis nubibus ignis erumpit horrifico strepitu? Nihil sunt, si comparentur infinitæ Dei majestati, immenso divinitatis lumini. & insuperabili omnipotentia ejus magnitudini. *Iob. 11. Excelsior cælo est, & quid facies? profundior inferno & unde cognosces? longior terrâ mensura ejus & latior mari Si subverterit omnia vel in unum coarctaverit, quis contradicet ei; ipse enim novit hominum vanitatem & videns iniquitatem nonne considerat? sapiens corde est, & fortis robore: quis resistit ei. & pacem habuit* Apud ipsum est Sapiencia & Fortitudo, ipse ha-